

Posudek od vedoucího práce

MRÁZKOVÁ, Zuzana. *E-mailová komunikace: jazyk, styl, sociolingvistické aspekty*. Diplomová práce. Olomouc 2014.

Z. Mrázková s viditelným zaujetím a pílí zpracovává atraktivní a zároveň velmi rozmanité a proměňující se téma e-mailové komunikace. Prokazuje při tom velmi dobrý přehled o dosavadním bádání, podepřený vůbec schopností kriticky vybrat z množství sekundární literatury to podstatné. Práce je založena na bohatém materiálu (542 e-mailů), který autorka získala vlastní excerpcí. Tento materiál je v práci – po zevrubném výkladu všech základních pojmů z oblasti elektronické komunikace a po nastínění dějin internetu – důkladně analyzován. Interpretace, které na tomto materiálu autorka staví, jsou přesvědčivé a fakt, že Z. Mrázková dosavadní výsledky badání v této oblasti (např. poznatky z prací S. Čmejrkové a Z. Hladké) na základě vlastního materiálu vlastně téměř vždy potvrzuje, hodnotu práce nijak nesnižuje.

Vážnější výhradu mám jen k uvádění dokladů ze zmíněného korpusu e-mailů. I když je celý korpus e-mailů obsažen na přiloženém CD, a je tedy k dispozici k dalšímu zkoumání, bylo by vhodné – v zájmu rychlého zpětného dohledání konkrétních e-mailů a kontextu citovaných dokladů – zavést i v práci samotné nějaký způsob odkazování. Dále se mi jeví jako vhodné užívat termínu *varieta jazyka* místo *varianta jazyka* (s. 20, 30, 44, 45 aj.) a z metodologických důvodů pokládám též za vhodné rozlišovat skutečnou nespisovnost (*zda je u notasu; rozumějme notasu*) od zjevných překlepů/přehlédnutí typu *kdy bychom jsme se mohli* (např. na s. 45n). Slovní tvar *můžu* (s. 48) je ve skutečnosti spisovný. Kvalitu práce místy zbytečně ruší také odchylky od obvyklých norem vědeckého vyjadřování (*U neformálních e-mailů se nespisovnost projevuje především chybným užitím koncových tvarů* (s. 46 – zvýraznil O. B.)

Jako náměty pro obhajobu uvádím tyto otázky:

1. Mohla by autorka uvést nějaké vysvětlení, proč se e-maily, jejichž autory jsou muži, (podle jejího zjištění na s. 39) věnují zpravidla jen jednomu tématu, kdežto ženy „v jednom e-mailu zvládnou probrat vše“ (tamtéž)?
2. Z jakých důvodů autorka při definování termínu *koheze* na s. 41 uvádí **srov. Lotko 2005, s. 60?**

3. O čem (ve vztahu k pravopisu) svědčí autorkou zachycený a komentovaný příklad *kdo by si se mnů byl ochoten chvílu povykládat* (s. 47)?
4. Sledovala autorka také absolutní frekvenci jednotlivých druhů „smajlíků“ ve zkoumaných e-mailech (píše o nich např. na s. 50)?
5. Z čeho vyplývá hodnocení *hrubá chyba* v kontrastu k *menší chybě* (v kapitole o pravopisu na s. 60)?

Přes dílčí výhrady pokládám práci Z. Mrázkové za zdařilou a předběžně ji hodnotím stupněm **C**.

V Olomouci dne 17. května 2014

PhDr. Ondřej Bláha, Ph.D.